

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 22a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), bistands- og omsorgspligten inden for rammerne af omplaceringsproceduren, vedtægtens artikel 22c og om manglende beskyttelse af whistleblowere, om tilsidesættelse af pligten til at udvise omhu, neutralitet, upartiskhed og objektivitet samt af sagsøgerens ret til at få sin sag behandlet retfærdigt af myndigheden, og om tilsidesættelse af sagsøgerens berettigede forventninger samt procedurefordrejning. Dette anbringende er opdelt i fire led:
- Første led om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 22c, for så vidt som ansættelsesmyndigheden har undladt at indføre den i denne bestemmelse omhandlede procedure.
 - Andet led om tilsidesættelse af omsorgspligten.
 - Tredje led om, at den kompetente ansættelsesmyndighed har tilsidesat pligten til objektivitet, upartiskhed og neutralitet, om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 - Fjerde led om tilsidesættelse af reglerne for bevisbyrde.

Sag anlagt den 21. december 2021 — Front Polisario mod Rådet

(Sag T-793/21)

(2022/C 73/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (ved advokat G. Devers)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede forordning annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Rådets forordning (EU) 2021/1750 af 28. september 2021 om ændring af forordning (EU) 2019/440 om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko og den tilhørende gennemførelsesprotokol (EUT 2021, L 349, s. 1) har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om, at den nævnte forordning mangler retsgrundlag, idet afgørelse 2019/441 (1) er ulovlig.

1. Første led om, at Rådet ikke havde kompetence til at vedtage afgørelse 2019/441, for så vidt som Unionen og Kongeriget Marokko ikke har kompetence til at indgå en international aftale, der finder anvendelse på Vestsahara, på vegne af det vestsahariske folk, som repræsenteres ved Front Polisario.
2. Andet led om, at Rådet har tilsidesat sin pligt til at underøge, hvorvidt de grundlæggende rettigheder og den humanitære folkeret er blevet overholdt, for så vidt som Rådet ikke undersøgte dette spørgsmål, inden det vedtog afgørelse 2019/441.
3. Tredje led om, at Rådet har tilsidesat sin forpligtelse til at efterkomme Domstolens domme, for så vidt som afgørelse 2019/441 ser bort fra præmisserne i dom af 27. februar 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU: C:2018:118).
4. Fjerde led om, at de væsentlige principper og værdier, der er retningsgivende for Unionens handlinger på internationalt plan, er blevet tilsidesat, idet:

Afgørelse 2019/441 for det første benægter det vestsahariske folks eksistens ved at erstatte det med begreberne »befolkningen i Vestsahara« og »de berørte befolkningsgrupper«, hvorved den tilsidesætter folkets ret til respekt for sin nationale enhed.

Afgørelse 2019/441 for det andet opretter en international aftale, der uden det vestsahariske folks samtykke regulerer EU-fartøjernes udnyttelse af fiskeressourcerne, hvorved den tilsidesætter folkets ret til frit at disponere over sine naturressourcer.

Afgørelse 2019/441 for det tredje opretter en international aftale, som finder anvendelse på det besatte Vestsahara, med Kongeriget Marokko inden for rammerne af dettes annekteringspolitik og de systematiske overtrædelser af de grundlæggende rettigheder, som opretholdelsen af denne politik kræver.

5. Femte led om en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som afgørelse 2019/441 er i strid med EU's erklæringer, der gentagne gange har påpeget behovet for at overholde princippet om selvbestemmelse og princippet om traktaters relative virkning.
6. Sjette led om en forkert anvendelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som det — henset til Vestsaharas særskilte og særlige status, den ukrænkelige ret til selvbestemmelse og det vestsahariske folks status som tredjepart — ikke tilkom Rådet at foretage en proportionalitetsafvejning mellem de såkaldte »gevinster«, som fiskeriaftalen vil skabe, og dens konsekvenser for de vestsahariske naturressourcer.
7. Syvende led om en uforenelighed med den fælles fiskeripolitik, for så vidt som EU-fartøjerne i henhold til den aftale, som er indgået ved afgørelse 2019/441, vil få adgang til det vestsahariske folks fiskeressourcer uden dets samtykke til gengæld for at betale de marokkanske myndigheder en finansiel modydelse, selv om Vestsaharas farvande ikke er marokkanske »farvande« som omhandlet i artikel 61 og 62 i De Forenede Nationers Havretskonvention.
8. Ottende led om en tilsidesættelse af retten til selvbestemmelse, for så vidt som:

Afgørelse 2019/441 for det første ikke anerkender det vestsahariske folk som en national enhed med ret til selvbestemmelse ved at erstatte det med begreberne »befolkningen i Vestsahara« og »de berørte befolkningsgrupper«

Afgørelse 2019/441 for det andet uden det vestsahariske folks samtykke regulerer EU-fartøjernes udnyttelse af fiskeressourcerne, hvorved den tilsidesætter det nævnte folks ret til frit at disponere over sine naturressourcer

Afgørelse 2019/441 for det tredje benægter Vestsaharas særskilte og særlige status og bekræfter den ulovlige opdeling heraf med den marokkanske »Mur«, hvorved den tilsidesætter det vestsahariske folks ret til respekt for sit nationale områdes territoriale integritet.

9. Niende led om en tilsidesættelse af princippet om traktaters relative virkning, for så vidt som afgørelse 2019/441 ikke anerkender det vestsahariske folks status som tredjepart i forbindelserne mellem EU og Marokko, og den pålægger det nævnte folk internationale forpligtelser vedrørende dette folks nationale område og naturressourcer uden dets samtykke.
10. Tiende led om en tilsidesættelse af den humanitære folkeret og den internationale strafferet, for så vidt som:

Afgørelse 2019/441 for det første opretter en international aftale, som finder anvendelse på Vestsahara, selv om de marokkanske besættelsesstyrker ikke har jus tractatus med hensyn til dette område og har forbud mod at udnytte områdets naturressourcer.

EU for det andet ved anvendelsen af den aftale, som er indgået ved afgørelse 2019/441, kommer til at finansiere marokkansk infrastruktur på det besatte sahariske område, således at Kongeriget Marokko permanent vil kunne installere sin civilbefolkning og bevæbnede styrker på dette område.

Afgørelse 2019/441 for det tredje godkender den ulovlige overførsel af marokkanske bosættere til det besatte sahariske område ved at anvende begreberne »befolkningen i Vestsahara« og »de berørte befolkningsgrupper«.

11. Ellevte led om EU's tilsidesættelse af sine forpligtelser vedrørende retten til internationalt ansvar, idet afgørelse 2019/441 ved at oprette en international aftale med Kongeriget Marokko, som finder anvendelse på Vestsahara, bekræfter de grove overtrædelser af folkeretten, som de marokkanske besættelsesstyrker har begået mod det vestsahariske folk, og yder hjælp og bistand til opretholdelsen af den situation, som er skabt ved disse overtrædelser.

(¹) Rådets afgørelse (EU) 2019/441 af 4.3.2019 om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen (EUT 2019, L 77, s. 4).